

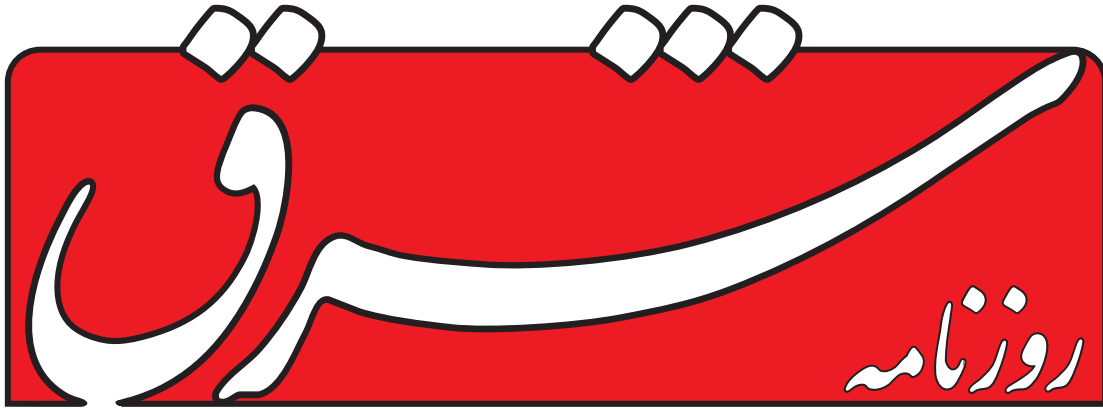
گزارش نقض قانون اساسی به قوه قضائیه ارجاع شد

آخرین تلاش مجلس برای محاکمه دولت

گروه سیاست: بهارستان نشینان که در یک سال گذشته از هر فرصتی برای حمله به دولت بهره برده‌اند، در آخرین تلاش‌های خود برای حمله به روحانی با تمسک به ماجرای سند ۲۰۳۰ در دوران مجلس دهم که در نهایت هرگز اجرایی نشد...

صفحه ۲

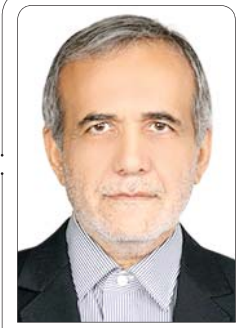
چهارشنبه ۱۹ خرداد ۱۴۰۰ • ۲۸ شوال ۱۴۴۲ • ۹ ژوئن ۲۰۲۱

در تذکری در مجلس خواستار شد درخواست چندین باره پزشکيان از شورای نگهبان

گروه سیاست: نماینده مردم تبریز در مجلس تاکید کرد: ما از شورای نگهبان انتظار داریم تا براساس عدالت و حق قضاوت کند و دلایل رد صلاحیت را شفاف‌سازی کند. مسعود پزشکیان در تذکری با استناد به اصل ۷۵ آیین‌نامه داخلی...

صفحه ۳

سال هجدهم • شماره ۴۰۲۱ • ۱۲ صفحه • ۷۰۰۰ تومان

تترها

کارکرد پوششی‌ها به روایت باهنر

صفحه ۳

خوش گذشت ولی بحرین، برزیل نیست

صفحه ۱۱

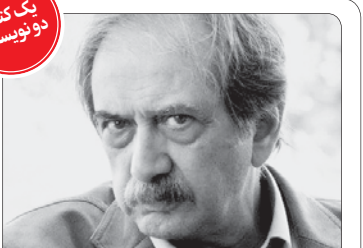
رد صلاحیت در دقیقه ۹۰

صفحه ۹

کابوس بازگشت ترامپ

صفحه ۴

یک کتاب دنویسنده

«برهنه در باد» نوشته محمد محمدعلی به روایت احمد غلامی و علی خدایی خوش باشی سیاسی

صفحه ۷ و ۶

حرف اول

چه می‌شد اگر حزب داشتیم؟

(برده اول / مناظرات)

محمدجواد آذری جهرمی

هفته گذشته اولین مناظره میان کاندیداهای ریاست جمهوری برگزار شد و در تمامی طول مناظره شاید جای یک پرسش خالی بود: اگر نظام حزبی در ایران به بلوغ رسیده بود و احزاب پایگاه‌های مردمی داشتند، این مناظره چه شکلی داشت؟ و اگر احزاب بودند چرا مردم می‌توانستند مناظره بهتری را مشاهده کنند؟ بگذارید این دنیای تخیلی را کمی تصویرسازی کنیم: فکر کنیم در دنیای موازی در همین سال چگونه انتخابات بهتری برگزار می‌شد. در نخستین شماره از این سری یادداشت‌ها با عنوان «چه می‌شد اگر حزب داشتیم؟» به موضوع مناظره‌ها پرداخته می‌شود و در روزهای آینده هر روز به جنبه‌ای از انتخابات با همین پیش فرض.

۱- آنچه به‌عنوان مناظره دیدیم: بیش از آنکه «مناظره» باشد شبیه «مصاحبه» استخدام بود؛ آن‌هم از نوع بدوی و آن‌هم برای یک جایگاه دست‌چندم برای یک سازمان اداری. مجموعه‌ای از پرسش‌ها که هرکس جداگانه پاسخ می‌داد و اساساً فرصت شکل‌گیری هیچ دوتکانه یا چندگانه‌ای را نمی‌داد. در حقیقت هر چه بود، مناظره نبود! اما در یک نظام حزبی در آن دنیای موازی، نیازی به پرسش درباره نقاط اشتراک نبود، بلکه پرسش از نقاط تفاوت و افتراق‌ها بود. به این ترتیب، مناظره بر اساس پرسش‌هایی واقعی و مناسب روز بود که احزاب بر سر آن پرسش‌ها (یا شیوه رسیدن به آن) توافق کرده بودند. در حقیقت یا نهادی مورد توافق احزاب (مانند دانشگاه‌ها) از آنان برای مناظره دعوت کرده بود و پرسش‌ها را نیز خود آن نهاد طراحی کرده بود یا پرسش‌ها مورد توافق دو حزب قرار گرفته بود. به این ترتیب باید گفت اگر حزب بود، نیازی به مصاحبه شفاهی دست‌چندم به‌جای یک مناظره نداشتیم!

۲- مجری مصاحبه دیگر یک مجری تحمیلی نبود. اگر حزب بود، این احزاب بودند که مجری و شیوه برگزاری مناظره را توافق می‌کردند. در حقیقت انتخابات تنها برای کاندیداهای ریاست جمهوری نبود، بلکه زمان انتخاب بهترین مجری برای پربیننده‌ترین برنامه سال هم بود و... در حقیقت بدون حزب، هیچ راهی برای رسیدن به توافق نیست، حتی در حد برگزاری یک مناظره و به مرور یک نهاد غیرتخصصی مانند صداوسیما می‌شود بزرگترین بازیگر عرصه انتخابات...

ادامه در صفحه ۹

مناظره نامزدهای ریاست جمهوری با انتقاد از عملکردهای گذشته ادامه پیدا کرد

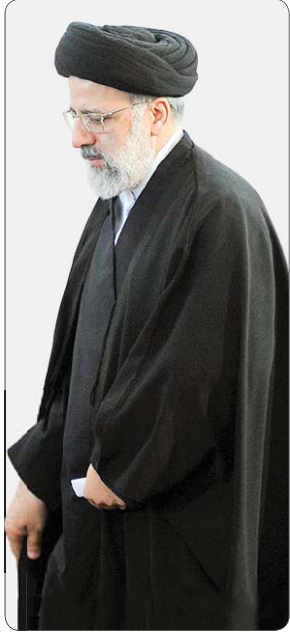
رقابت در دفاع از مردم

بررسی مواضع هفت نامزد ریاست جمهوری در دومین مناظره انتخاباتی

گروه سیاست: روز گذشته دومین مناظره انتخاباتی برگزار شد و هفت نامزد انتخابات ریاست جمهوری، متشکل از محسن مهرعلیزاده، عبدالناصر همتی، سیدامیرحسین قاضی‌زاده‌هاشمی، سعید جلیلی، سیدابراهیم رئیسی، علیرضا زاکانی و محسن رضایی به بیان دیدگاه‌های خود پرداختند. البته مناظره اخیر نسبت به مناظره نخست قدری در فضایی سردتر برگزار شد و این درحالی بود که در مناظره اول در بخش‌هایی از آن بحث‌های تندی میان نامزدها در گرفت که البته واکنش‌های متفاوتی داشت. به هر روی مناظره دوم هم به پایان رسید تا در روزهای آینده بر اساس نظرسنجی‌ها مشخص شود این مناظره تا چه حد بر میزان مشارکت عمومی و البته نوع نگاه مردم نسبت به نامزدها و افزایش یا کاهش سبب رای آنها مؤثر بوده است. و این درحالی بود که در مناظره اول در بخش‌هایی از آن

بحث‌های تندی میان نامزدها در گرفت و به زعم برخی، بحث‌ها شخصی شد و برنامه‌های ویژه‌ای از سوی نامزدها ارائه نشد. به هر روی مناظره اول واکنش‌های متفاوتی را به همراه داشت و انتظار می‌رفت در مناظره دوم علاوه بر حفظ گرمای یک مناظره انتخاباتی، شاهد برنامه‌های انتخاباتی هم باشیم که تقریباً هر دو اینها محقق نشد. البته هنوز نمی‌توان درباره ابعاد این مناظره به دقت اظهار نظر کرد و باید منتظر ماند و نتیجه نظرسنجی‌ها را مشاهده کرد که این مناظره اول تا چه حد بر میزان مشارکت عمومی تأثیر داشته است و ثاباً باعث تغییر نوع نگاه مردم نسبت به نامزدها و افزایش یا کاهش سبب رای آنها شده است یا خیر. در مجال پیش رو بخش‌های مهم سخنان نامزدها در این مناظره آورده شده است.

ادامه در صفحه ۲

یادداشت

حمایت قانون از غیرواقع‌گرایی تارنیس جمهور شدن

یاسر خسروی*

باشد» و همان‌طور که می‌دانیم در جوامع مذهبی یکی از نیروهای سازنده حقوق، قواعد مذهبی است؛ کم‌اینکه بسیاری از قوانین فعلی ایران از جمله قواعد مربوط به طلاق، نکاح، نسب، ارث، وصیت و... ریشه در قواعد مذهبی دارند و درخصوص وعده‌های غیرواقعی، پیامبر گرامی اسلام (ص) می‌فرماید: «وعده هم نوعی دین است، وای بر کسی که وعده دهد و خلف وعده کند». همچنین خداوند سبحان در آیه ۲ و ۳ سوره مبارکه الصف می‌فرماید: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ» ای کسانی که ایمان آورده‌اید چرا چیزی می‌گویید که انجام نمی‌دهید. نزد خدا سخت ناپسند است که چیزی را بگویید و انجام ندهید.

۲- **حقوق**: در حقوق کنونی، بنیاد بسیاری از مقررات اخلاق است؛ چنان‌که لزوم وفای به عهد و ضرورت نپذیردن دیگران و پایبند بودن به قراردادهای و امانات از احکام اخلاقی است که در جامع‌های فارغ از مذهب از طرف قانون‌گذار رعایت آن تضمین شده و در زمره قواعد حقوقی درآمده است. گاه نیز دولت به طور صریح احترام به اخلاق را واجب می‌شمارد؛ برای مثال روزه‌خوردن در ملاعام را نوعی بی‌اخلاقی و تجاوز و آن را جرم‌انگاری می‌داند و در برخی از موارد عدم رعایت قواعد اخلاقی را موجب بلاتن قرارداد و حتی مانع اجرای پاره‌ای از قوانین می‌سازد؛ چنان‌که در ماده ۹۷۵ قانون مدنی می‌خوانیم: «محکمه نمی‌تواند قوانین خارجی یا قراردادهای خصوصی را که برخلاف اخلاق حسنه بوده، به‌موقع به اجرا گذارد...».

۳- **حقوق کامن‌لا (Common Law)**: در حقوق برخی از کشورها از جمله انگلستان و آمریکا منبع اصلی حقوق، قواعدی است که قضا در دادگاه‌ها اعمال کرده‌اند و به عبارتی اصول حقوقی در این‌گونه کشورها از قانون ناشی نمی‌شود؛ بلکه از رویه و عرفی که دادگاه‌ها بین خود مرسوم کرده‌اند و نسبت در حقوق انگلستان وعده‌های دروغین نامزدها و مسئولان جرم‌انگاری شده که در این زمینه می‌توان به پرونده بوریس جانسون در جریان برگزاری رفتارنامه جدایی بریتانیا از اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۶ اشاره کرد. در این پرونده آقای بوریس جانسون به طور مکرر با گفتن اینکه خروج از اتحادیه اروپا هفته‌ای ۳۵۰ میلیون پوند نفع دارد، عملاً افکار عمومی را فریب داده است که به موجب شکایت مارکوس بال (شاکلی جزایی، مالی، اقتصادی، اداری، فرهنگی، نظامی، سیاسی و غیر اینها باید براساس موازین اسلامی

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

تلاش برای توسعه به شرط پاستور

عبدالحسین طوطیایی پژوهشگر کشاورزی

در نگاهی گذرا به محورهای برنامه‌های ارائه‌شده از سوی نامزدهای سیزدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری، پرسش مشترکی مناظره شایب جای یک پرسش خالی بود: اگر نظام حزبی در ایران به بلوغ رسیده بود و احزاب پایگاه‌های مردمی داشتند، این مناظره چه شکلی داشت؟ و اگر احزاب بودند چرا مردم می‌توانستند مناظره بهتری را مشاهده کنند؟ بگذارید این دنیای تخیلی را کمی تصویرسازی کنیم: فکر کنیم در دنیای موازی در همین سال چگونه انتخابات بهتری برگزار می‌شد. در نخستین شماره از این سری یادداشت‌ها با عنوان «چه می‌شد اگر حزب داشتیم؟» به موضوع مناظره‌ها پرداخته می‌شود و در روزهای آینده هر روز به جنبه‌ای از انتخابات با همین پیش فرض.

۱- آنچه به‌عنوان مناظره دیدیم: بیش از آنکه «مناظره» باشد شبیه «مصاحبه» استخدام بود؛ آن‌هم از نوع بدوی و آن‌هم برای یک جایگاه دست‌چندم برای یک سازمان اداری. مجموعه‌ای از پرسش‌ها که هرکس جداگانه پاسخ می‌داد و اساساً فرصت شکل‌گیری هیچ دوتکانه یا چندگانه‌ای را نمی‌داد. در حقیقت هر چه بود، مناظره نبود! اما در یک نظام حزبی در آن دنیای موازی، نیازی به پرسش درباره نقاط اشتراک نبود، بلکه پرسش از نقاط تفاوت و افتراق‌ها بود. به این ترتیب، مناظره بر اساس پرسش‌هایی واقعی و مناسب روز بود که احزاب بر سر آن پرسش‌ها (یا شیوه رسیدن به آن) توافق کرده بودند. در حقیقت یا نهادی مورد توافق احزاب (مانند دانشگاه‌ها) از آنان برای مناظره دعوت کرده بود و پرسش‌ها را نیز خود آن نهاد طراحی کرده بود یا پرسش‌ها مورد توافق دو حزب قرار گرفته بود. به این ترتیب باید گفت اگر حزب بود، نیازی به مصاحبه شفاهی دست‌چندم به‌جای یک مناظره نداشتیم!

۲- مجری مصاحبه دیگر یک مجری تحمیلی نبود. اگر حزب بود، این احزاب بودند که مجری و شیوه برگزاری مناظره را توافق می‌کردند. در حقیقت انتخابات تنها برای کاندیداهای ریاست جمهوری نبود، بلکه زمان انتخاب بهترین مجری برای پربیننده‌ترین برنامه سال هم بود و... در حقیقت بدون حزب، هیچ راهی برای رسیدن به توافق نیست، حتی در حد برگزاری یک مناظره و به مرور یک نهاد غیرتخصصی مانند صداوسیما می‌شود بزرگترین بازیگر عرصه انتخابات...

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

معمای حکمرانی خوب آب

محمد حب‌وطن*

بیش از دو دهه است که حکمرانی خوب (good governance) به‌عنوان الگو و پارادایمی نجات‌بخش در توسعه اقتصادی، اجتماعی و سیاسی کشورها معرفی می‌شود. حکمرانی خوب، در واقع تمرین مدیریت (سیاسی، اقتصادی، اجرایی و...) منابع یک کشور برای رسیدن به اهداف تعیین‌شده است. در اغلب اسناد بین‌المللی، اصول و شاخص‌های یک حکمرانی خوب به این شکل معرفی می‌شوند: مشارکت همگانی، حاکمیت قانون، شفافیت، مسئولیت‌پذیری، پاسخ‌گویی، عدالت، اثربخشی و کارایی و وفای عمومی. نظام مدیریت آب کشور نیز از این قاعده مستثنا نبوده و امروزه مدیریت آب کشور نیز اعتراف دارد مسئله و مشکلات مدیریت آب ریشه در نحوه حکمرانی آن دارد و باید حکمرانی خوب آب را محقق کرد. اما واقعیت این است که مقولاتی همچون شفافیت اقدامات دولت، مشارکت واقعی مردم در فعالیت‌های اجتماعی و سیاسی، پاسخ‌گویی دولت/سنگاه‌های اجرایی در برابر اقداماتشان و... هنوز برای خیلی از دولت‌های درحال توسعه عرصه‌های سخت و دردسرسازین محسوب می‌شود که جرئت و اراده ورود کامل به آنها را ندارند.

ادامه در صفحه ۲

خبریه وقت شرق به تلگرام شرق پیوندید @sharghdaily